

XIV. Uftritt.

D'Gliche, dr Gager.

Herr Tannezapfe (b'schaut 'n ganz nooch).
Scho wieder e-n-Anderer? ...

Gager.

Se mien mi excüsiere ...

Marie (fir sich, wo 'n erkennt).

Dr Gager anstatt dr Schlüch? ...

G'sang (Ich bin der Doktor Eisenbart).

Ich bi glaüb nimm recht bi Vernunft!
Was isch mit mim Hüs?
's isch glaüb e Kàmifegerzunft,
Ich kumm gar nimm drüs!
's hat küm als Ein dr Tisch verlo,
So sitzt e-n-And'rer wieder do!
Wo me hi nur stellt dr Füess,
Sieht me nit as Rüess!

(züem Marie)

Zeig, lüeg mi a, (*bis*)
Marie, Dü bisch schuld do dra!
Zeig, lüeg mi a, (*bis*)
Dü bisch schuld do dra.

(Züem Marie.)

Eh bien, Marie?

Marie.

Eh bien ... was?

Herr Tannezapfe.

Isch en jetz das o, Di Mann? ...

Marie (blickt im Gager).

I mein's emol, Herr, ass es ne isch ...

Gager (lislig züem Marie).

Verstande ...

Herr Tannezapfe.

Was ... dà Dicke do?

Marie.

Isch's e Wunder, Herr? Sie hàn 'n so viel mache z'esse. (Se stupft dr Gager.)

Gager.

Nun-de-bib noch emol ... das isch wohr ... Se hà mich g'schoppt ...

Herr Tannezapfe.

Was ... Dü bisch's, wo ...

Marie (bloost im Gager i).

Dr Hahne g'gesse hat ...

Gager.

Dr Hahne g'gesse hat.

Marie (lislig im Gager).

Un dr Racahout.

Gager.

Un dr Raca ... was?

Marie (bloost 'm).

Hout. (Se geht in d'Mittle hinter dr Tisch.)

Gager.

Un dr Racahout ... un 's hat mi nitt iwel uftriwe ...
Nun-de-bib noch emol!

Herr Tannezapfe.

Do hat mi denn mi Schüelkamerad nitt trumpiert ...
's macht feist, nur hat er mr nitt g'sàit, ass es so g'schwind geht ...